

De Poemp

DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT HEEMKRING DAVIDSFONDS NIJLEN
NUMMER 94 □ 04-06/2017 □ P309458 □ AK 2560 NIJLEN1

Diamantcentrum bezoekt voormalige slijpers!

Een nieuw jaar vol succesvolle activiteiten, twaalf maanden met open armen bezoekers ontvangen en 365 dagen groepen en klassen de kans geven om een bezoek te brengen aan het Diamantcentrum, deze verborgen parel in Nijlen. Dat zijn de goede voornemens voor 2017 van de ploeg bij het Kempens Diamantcentrum. Een half jaar na de officiële opening staat de gerestaureerde slijperij fier in de tuin en ontvangt het centrum bezoekers, groepen en scholen uit de regio en soms ook van ver daarbuiten. Passeer zeker een keer aan de balie van het Diamantcentrum en haal er een jaarkalender op! Daarop staan alle zondagactiviteiten voor 2017.

Af en toe zet een voormalige diamantslijper zich aan de molen en demonstreert hij hoe steentjes geslepen werden tot mooie briljanten. Dan zoemt de slijperij en geeft ze heel even een blik in het verleden. Een succesnummer bij de bezoekers. Maar de slijperij gaat ook tot bij de mensen... In samenwerking met de gemeenten Grobbendonk en Nijlen ontwikkelen we een koffer vol spullen die aan diamantnijverheid doen denken. Daarmee trekt een enthousiaste ploeg van gemeente en diamantcentrum naar de woonzorgcentra in de buurt. Ze worden vakkundig bijgestaan door Pol Van Camp. Op bezoek bij hen die vroeger nog versteld, gesneden of geslepen hebben. Samen herinneringen ophalen bij een warme tas koffie. Ook dat is erfgoed!

De bezoeken worden gefotografeerd en de foto's uitgewerkt tot een tentoonstelling, die tijdens Erfgoeddag te zien zal zijn: "Wat zit er in onze souvenirbox?". Vanaf volgend jaar zal je deze reminiscentiekoffers over diamant via het Kempens Diamantcentrum kunnen ontlenuen.

Ellen Van de Velde.

Kempens Diamantcentrum

Spoorweglei 42, 2560 Nijlen
info@briljantekempen.be, www.briljantekempen.be
Telefoon: 03.481.81.48

Openingsuren:

Dinsdag t.e.m. vrijdag 9.30 – 16.30 uur
Zaterdag 10 – 16 uur
Elke eerste zondag van de maand 10 – 16 uur

Speuren naar je voorouders

Je voorouders zijn belangrijker dan je denkt. Je hebt er immers je bestaan aan te danken. Daarom zijn er veel mensen bezig met het opzoeken van zoveel mogelijk informatie over hun voorouders. Of het nu nuttig is of niet, sommigen zijn er zo door gepassioneerd dat zij niets liever doen dan uren in archieven zoeken.

Mijn interesse voor familie-kunde is begonnen toen ik enkele dozen foto's en documenten erfde van mijn grootmoeder. De rest van de familie was er toch niet in geïnteresseerd en zou alles in de vuilbak gegooid hebben. Dat is helaas de trend bij de jongere generaties. Deze oude foto's hebben mijn nieuwsgierigheid aangewakkerd en zo ben ik verder gaan zoeken naar woonplaatsen en beroepen van mijn voorouders. Op die zoektocht doken ook de anekdotes op van wat deze mensen meemaakten, soms prettig en soms miserabel, zoals oorlog en ziekte. Hiervoor kan je best zoveel mogelijk familieleden bezoeken, ook mensen met wie je normaal nooit contact zou hebben. Zeker oudere mensen vinden het fijn om over hun leven en familie te vertellen, maar je mag natuurlijk niet te lang wachten, zij zullen dit niet eeuwig kunnen doen.

Zo zou je toch al drie generaties moeten kunnen teruggaan: tot jouw overgrootouders met hun broers, zussen, tantes, ooms, neven, nichten en alle nakomelingen. Dat wordt al snel een pak gegevens, die best kunnen verwerkt worden in een databank. Gelukkig horen bij het huidige stamboomonderzoek ook een computer en software. De meeste hobbyisten gebruiken het programma Aldfaer. Dit is een gratis Nederlands programma. Je kunt het downloaden op volgende site: www.aldfaer.net

Als je verder wil teruggaan in de tijd, heb je de gemeentearchieven nodig van de plaatsen waar je voorouders geleefd hebben. Daar vind je de parochieregisters, documenten van de burgerlijke stand en de bevolkingsregisters. Er werd in opgeschreven wie geboren werd en trouwde, dit noemt men een akte. Deze akten werden in het Latijn, Frans en in oud-Nederlands opgeschreven, afhankelijk van de regio van de gemeente. Dit maakt het opzoeken zeker niet gemakkelijk, maar er zijn wel specialisten die je graag helpen bij het vertalen.

De oudste parochieregisters dateren van omstreeks 1482 en werden meestal door de pastoor opgemaakt. Maar pas vanaf de 17de eeuw treffen we in bijna elk Vlaams dorp parochieregisters aan. In die tijd werden namen al eens foutief opgeschreven. Zo is mijn familienaam veranderd van Biermans naar Buermans, dankzij de pastoor van Herenthout. De burgerlijke stand is ontstaan na de Franse Revolutie en in België ingevoerd in 1796. Pas sinds de Nederlandse tijd (vanaf 1815) werkt de burgerlijke stand naar behoren. De bevolkingsregisters zijn verplicht ingevoerd in België sinds 1847.

Als je in deze gemeentearchieven wil gaan zoeken, heb je de toestemming nodig van de Rechtbank van Eerste Aanleg. Die is simpel te verkrijgen door een formulier op te sturen. Akten die geen 100 jaar oud zijn, kunnen omwille van de privacywetgeving niet zomaar worden opgevraagd. Parochieregisters van vóór 1800 bevinden zich momenteel in rijksarchieven en niet meer in gemeentearchieven of bij de pastoor.

Walter Driesen, ondervoorzitter Heemkundige Kring Lille, doet onderzoek naar Belgische vluchtelingen uit de regio van Kempens Karakter in Nederland tijdens WO I. Hij vond zo onderwijzer Julien Lambrechts, geboren te Nijlen in 1899 en vroeg meer stamboomgegevens aan De Poemp. Via ons bestuurslid Pol Van Camp kreeg Walter Driesen een kopie uit het geboorteregister en een kopie van de foto van de kinderen Lambrechts, genomen juist na WO I. Op de foto zien we van links naar rechts Leonardine, Julien en Valentine. Misschien brengt Walter Driesen ons zo nog een interessant verhaal over de vluchtelingen tijdens WO I?

Buiten de gemeentearchieven en het rijksarchief zijn er ook documentatiecentra voor familiegeschiedenis, waar kopies van vele oude geschriften te vinden zijn, o.a. het Centrum voor Familiekunde Putte/Mechelen, Heuvel 41B, 2580 Putte (lokalen van heemkring Het Molenijzer). Zowel het uitgebreide archief van Familiekunde Vlaanderen regio Mechelen als dat van heemkring Het Molenijzer staat ter beschikking en er wordt telkens deskundige begeleiding aangeboden. De vereniging "Familiekunde Vlaanderen" organiseert ook stamboombeurzen, waar je bidprentjes, rouwbrieven en heemkundige boeken kan inkijken of aankopen.

Mijn eerste bezoek aan een archief was een grote stap voor mij. De oude geschriften waren Chinees voor mij, alhoewel vele collega-onderzoekers direct bereid waren te helpen bij het vertalen. Om hiermee wat beter vertrouwd te geraken heb ik zelfs een cursus paleografie (oud schrift) gevolgd.

Je kan ook gewoon thuisblijven en al heel wat van het internet halen. Je kan tegenwoordig digitale aktes vinden op verschillende sites o.a. Family Search, zoekakten.nl, Rijksarchief België.

Het spreekt vanzelf dat de heemkundige kringen van vele gemeenten ook een rol spelen in je opzoekwerk, omdat ze allemaal tijdschriften uitgeven. Daarin staat misschien wel een foto van de oude boerderij waar jouw voorouder gewoond heeft.

Ik hoop dat deze inleiding de Poemp-lezers die zich aangesproken voelen om hun familiestamboom te gaan onderzoeken, zal inspireren. Als je ermee begint, zal je stamboom in ieder geval een mooi gespreksonderwerp vormen op jouw volgende familiefeest. Veel opzoekgenot.

Priscilla Buermans.

Over stielen en ambachten

Naar aanleiding van de bijdrage van Maria Houben (+) over de vertinner en de petrolvent in Poemp 75/76, herlezden wij in het boek "Eigen Aard, overzicht van het Vlaamse Volksleven" van Prof. dr. K. C. Peeters (de eerste uitgave dateert van 1946) het hoofdstuk over stielen en ambachten. Hier een citaat uit dit boek dat aantoont hoe ongelooflijk onze wereld in een goede halve eeuw veranderd is!

Meer dan thans trokken vroeger reizende lieden van dorp tot dorp Men van hoeve tot hoeve: ketellappers of pottefèrs (afgeleid van "pot à faire", naar hun straatroep in de steden); zandboeren, die wit zand verkochten voor het versieren van de roodstenen vloer en nu voor het schuren van tinnen en koperen keukengerief; scharenslijpers, die we nu nog kennen met hun wagens, versierd met koperen knoppen en allerlei beslag, echte producten van volkskunst; krammers, die gebroken gleiswerk herstelden met krammetjes en die gaatjes boorden met een voorhistorisch systeem van drilboor; rattenvangers, die werkten met gift, vervaardigd volgens geheime recepten; mollenvangers, die zeer handig waren en de diertjes met een schup uit de grond opwipten, terwijl ze hun "molshopen" wroetten; de wasvrouwen, die ééns per jaar verschenen om de ganse linnenkast opnieuw van zuiver linnen te voorzien en verder de leurders, met allerlei gebruiksvoorwerpen: naalden en garen, solferstekken uit Breda, brillen (vooral Joden), pikken en zeisen (meestal Duitsers, uit Solingen), regenschermen enz.

Tot de reizende kooplieden behoorden verder de varkensstouwers, de veehandelaars en de paardenkoopmannen, die een slechte reputatie hadden omdat ze de kunst verstonden de fouten der te verkopen dieren op handige wijze te camoufleren...

N.B. Zie ook Sprokkels uit Bevel, Kessel en Nijlen blz. 67 - 69 van Jef Peeters. Het verhaal over de rondtrekkende Duitse kleermaker Kelber die in Bevel bleef plakken.

Zoektocht naar klasfoto.

Toen op de redactie van “De Poemp” de vraag kwam of er een klasfoto in het archief van de heemkring was van het schooljaar 1951/1952 of 1952/1953 in St-Calasanz, moesten wij vaststellen dat dit niet het geval was. Dus moesten we elders op zoek gaan. De vraag kwam van Maria Cambré, geboren in Nijlen op 16 juli 1945. Voor haar kinderen is zij een herinneringsboek aan 't schrijven. Aan zo'n mooi initiatief moet je trachten mee te werken.

De Familie

Maria is de oudste dochter van Jan Cambré en Mathilda Jacops.

Jan was stoker en later spoorwegmachinist. Dit zal wel de reden geweest zijn van het veelvuldige verhuizen van dit gezin. Mathilda Jacops, geboren in Nijlen, woont nu in Herselt in een verzorgingshuis en heeft de gezegende ouderdom van 91 jaar bereikt. Ze is trouwe lezeres van “De Poemp” geweest vanaf het begin. Maria heeft trouwens het abonnement overgenomen, en zo is ze ook terechtgekomen bij de medewerkers van de Poemp. Jan en Mathilda trouwden in 1944 en gingen in een huis van de “Twaalf Apostelen” wonen. Blijkbaar was het daar niet zo veilig, want na korte tijd trokken ze in bij de grootouders van Maria, in de Elzendonkstraat, Jacops - Goormans, waar Maria ter wereld kwam.

Maria ging in Deurne Noord naar de kleuterschool. Zij volgde het eerste en het tweede leerjaar in Nijlen in de nonnenschool. In het tweede leerjaar zat zij in de klas van zuster Vita. Er was ook een parallelklas waar jufvrouw Simonne Sels les gaf.

In de periode dat Maria naar de meisjesschool ging, woonden zij in het zogenaamde “Grotteke” in de Paddekoten (Elzendonkstraat). Het huis met een lange dreef ervoor, lag midden op de heide. Iets verderop woonden de grootouders van Maria, de ouders van haar moeder (Jacops-Goormans).

Zoals reeds bovenvermeld, was Jan spoorwegmachinist en werd gestationeerd in Schaarbeek (Brussel). Elke dag reed hij op zijn motorfiets heen en weer naar zijn werk. Uiteindelijk zijn ze verhuisd naar Schaarbeek en daarna naar Jette, waar Maria de rest van de lagere school heeft afgeemaakt. Daarna volgde ze de middelbare school en de Rijksnormaalschool in Laken.

Maria vertelt verder:

“In de periode dat we in Brussel woonden, kwamen we in het weekend nog heel vaak een dag naar Nijlen. Mijn vader was inmiddels in het bezit van een auto. Wij vonden het als kinderen (we waren intussen met zijn achten) altijd geweldig om op bezoek te gaan bij de “moemoe en de vava” in Nijlen.”

Door het vele verhuizen op erg jonge leeftijd, gaan er veel herinneringen verloren. Wat Maria zich wel herinnert, is het volgende: “Ik moest te voet vanuit de Paddekoten naar school gaan en een twee jaar jonger zusje en een drie jaar jonger broertje meenemen”. Die zaten in de kleuterschool (de papschool).

Er stond een grote ronde kachel in het midden van de klas. Die werd op het einde van de lente uit de klas gehaald, om wat meer ruimte te krijgen in het klaslokaal. Er zaten wel een vijftal Maria's in de klas. Zoals je

op bijgaande foto kan zien, moesten we altijd een zwarte schort dragen met een wit kraagje. Door zuster Vita werd ik een keer naar achter in de klas gestuurd, omdat ik een fout gemaakt had in het opzeggen van een van de “tafels”.

“Wat ik vooral niet vergeet... ik weet niet of het in het eerste of tweede studiejaar was, het was in de tijd voor Pasen. Op het bord was een grote doornenkroon getekend met lange, scherpe doorns. Elke doorn was een kind, en als je voor schooltijd naar de mis ging, werd er een roosje aan je doorn getekend, dan prikte die niet zo hard in het hoofd van Jezus. Wij waren niet katholiek, dus had ik geen roosje... Ik weet niet of anderen dit verhaal nog kennen, maar zo herinner ik het me!”

Maria studeerde af als kleuteronderwijzeres aan de Rijksnormaalschool in Laken. Later is ze getrouwd met een Nederlander uit Friesland en ze woont nu al meer dan 40 jaar in Nederland. Tot zover het verhaal van Maria.

De zoektocht .

Als je naar een klasfoto op zoek bent, ga je eerst informeren bij het secretariaat van de school waar de foto genomen werd. Men kon ons daar niet verder helpen. Ook de naam van de fotograaf hadden ze er niet. Dan maar op zoek naar meisjes die ook in 1945 in Nijlen geboren werden.

Mijn schoonzus, Hilda Dillen, was van dat jaar. Dus haar een bezoekje gebracht om eens een babbeltje te slaan over haar schooltijd. De eerste vraag was: “Heb je een Maria Cambré gekend in jouw klas?” Nooit van gehoord; maar die zat misschien bij zuster Vita. Er waren twee tweede

Klas Zuster Vita – 1952-1953

- 1ste rij: Paula Embrechts; Francine Boiy; Marie Louise Faes; Simonne Pluys; Roza Van den Eynden; Marie Trèse Volders; Cerila Van den Sanden; Simonne Meuris; Cecilia Mariën; Maria Ceulemans; Annie Dom.
- 2de rij: Alida Vercammen; Linda Geers; Maria Zweeds; ...? ...? Maria Cambré; Diana Wats; Josephine Bruyninckx; Julienne Veraert.
- 3de rij: Anita Thijsbaert; Marie José Van den Eynden; Maria Veters; Suzanne Rombouts; ...? Mariette Roevens; Sonia Peters; Maria Horemans; Flora Van Tendeloo.

studiejaren : de klas van Juffrouw Simonne Sels en die van zuster Vita. “Heb je foto’s van die klas?” “Ja, een foto waarop ik sta en een kopie van die andere klas. Hilda zit ook in het comité van de mensen die in 1945 geboren zijn. Maar op hun lijsten kwam geen “Maria Cambré “voor. Hilda beloofde op zoek te gaan naar de foto van de andere klas. Ik kreeg de foto en de fotokopie van de andere foto mee. We waren vertrokken; als er een fotokopie is, moet er ook een originele foto bestaan. Dit was de start. De foto en de fotokopie werden naar Maria doorgemailed. Ze was heel blij, want ze had zich op de fotokopie herkend. Dus nu verder werken.

Het comité vroeg en kreeg het adres van Maria in Nederland , zodat ze de

gegevens hadden om Maria Cambré bij een volgende reünie uit te nodigen. Ondertussen zaten de meisjes niet stil en zochten naar de bewuste klasfoto. Die werd gevonden bij Julienne Veraert, die de foto bereidwillig aan ons bezorgde. Zo hebben wij de foto met een hoge resolutie kunnen doorsturen, zodat Maria deze verder kan gebruiken. Operatie klasfoto geslaagd!

Maria was ontzettend blij met de foto en wil iedereen bedanken voor de hulp. Nu kan ze haar “Herinneringsboek” verder afwerken. Het was leuk om samen te werken.

Dank

Mijn dank gaat vooral uit naar hen die meegewerkt hebben: Herman

De Bruyn van het comité, Julienne Veraert en Irène Roevens, voor het beschikbaar stellen van de foto en het opsporen van de namen op de foto, en vooral Hilda die op een onnavolgbare wijze en met veel doorzettingsvermogen ons geholpen heeft in de zoektocht naar de meisjes op de klasfoto van 1952/1953 van het tweede leerjaar in de klassen van zuster Vita en juffrouw Simonne! Het doet goed dat je zoveel hulp krijgt van de dorpsgemeenschap, want we zijn er voorwaar, om elkaar te helpen nietwaar! Dank!

Pol Van Camp.

P.S. In de volgende “Poemp” verschijnt de foto van de klas van Juffrouw Simonne Sels.

Nijlense Studentenbond Die Kempenpoorte (III)

Om Hugo's bijdragen af te ronden keer ik terug naar de plaatselijke kern, de Nijlense Studentenbond. Vooral de periode 1950 - 1970...

In tegenstelling tot andere jeugdbewegingen was de studentenbond hoofdzakelijk een vakantiebeweging. Het jaarlijkse kamp in de grote vakantie was het hoogtepunt van de werking. Daar werd naar uitgekeken en naartoe gewerkt, zeker in de jaren 50 en 60. Nadien verwaterde de belangstelling, omdat de maatschappij zo snel en grondig veranderd was. Om van huis te kunnen, was de jeugdbeweging niet meer nodig. De welstand was toegenomen, vele huisgezinnen hadden nu een auto, een tv en gingen op reis naar de zee, de Ardennen of het buitenland. De lust om zich voor een week in de bossen te be-

graven en te slapen in een oud kippenhok of een schoongespoten koeienstal was over: dat was romantische avontuurlijkheid uit een arm verleden. Maar toen, toen kon het nog. Voor die kampen weken de studenten uit naar de Kempen (o.a. Geel, Kasterlee), naar Limburg (o.a. Neerpelt en Lommel) en naar Wallonië (o.a. Villers-la-Ville en Namèche)

Ze reden naar hun kampplaats met de fiets, de trein, de vrachtwagen van de gemeente of van een sympathisant.

De voedselbevoorrading en de -bereiding waren in handen van oud-leiders of kerels.

Niks geen kookmoeders om in onze potten te neuzen. Iedereen moest een handje toesteken: het patattenjassen was groepswerk. Heel economisch was dat niet altijd: van een mooie, gezonde aardappel schoot na de schilbeurt vaak maar een zielig vierkant blokje over. Toch werd er nooit honger geleden: er waren immers altijd nog de boterhammen met poepgelei.

Voor de spelen waren de jongknappen en knappen verdeeld in 4 vendels, elk met een naam, een vlag en een strijdkreet. Er waren de Witte Kaproenen (Zannekin 1328) met Witte Kaproenen! Ten strijd!, de Brigands (1798) met Voor Outer (altaar)! en Heerd!, de Klauwaerts (1302) met Vlaanderen! De Leeuw! en de Vikingers met Vikingers! Vooruit!

Hoogtepunten van het kamp waren het nachtspel (vaak ontvoering of diefstal) en het kampvuur. Rond dat vuur werden nummertjes opgevoerd, liederen gezongen en weemoedig afscheid genomen van de kampplaats en van mekaar.

Maar buiten het kamp gebeurde nog heel wat. In de Gildezaal en later in het eigen lokaal in de Koningsbaan werden vergaderingen gehouden, zangstonen, quizzen en gebarenspeletjes. Er werd gedamd, geschaakt en gekaart. In het bos errond werden bosspelen gedaan en werden volleybal en voetbal gespeeld. Er werd gevoetbald tegen andere studentenbonden uit de buurt of tegen oud-studenten.

Met Berkven uit Geel hielden we een atletiekdag. Aanvankelijk beurtelings in Geel en Nijlen. Later vast in Nijlen en gedurende meer dagen. Op verschillende locaties. Tot de toeloop te groot werd, de organisatie van het kamp ons over het hoofd groeide.

Gelukkig zag pater Van Clé, een norbertijn van Tongerlo, wel iets in zo'n atletiekdagen en haalde hij het hele geval naar zijn abdij. Sporta zorgde voor de begeleiding.

Verder maakten we daguitstappen met de fiets naar o.a. Scherpenheuvel en Postel. In die Kempenpoorte werd na een tijd ook een speelschare uitgebouwd om met meer allure naar buiten te kunnen komen: er waren trompetters, roffels en landsknechttrommels. Aan hun uniform hadden de muzikanten nog iets extra's: een wit mutsje en witte handschoenen.

De speelschare trad in 1952 op om pastoor Martin in te halen (foto M. De Groot). En om onderpastoor De Deyne uitgeleide te doen, toen hij pastoor werd in Lichtaart.

In 1956 speelde zij (letterlijk en figuurlijk) een belangrijke rol in de herdenking van Albrecht Rodenbach te Roeselare. De hoofdfiguur van de Blauwvoeterij was daar 100 jaar voordien geboren. >>>

Om de overwinning werd vurig gestreden.

*Op de foto : G.V.d.Bogaert, L. Thys, J. Hermans, P. Lieckens, Jos Peeters, M. Smets,
L. Lieckens, Hugo Peeters, Jos Torfs, R. Claes, Jef Verbist en Staf Van Herck.
Eindstand: 3 - 2 voor de senioren!*

In andere, kortere vakanties waren de activiteiten beperkter. In de kerstvakantie trokken we voor de avondmis en het kerstfeest naar de Picardie. Zodra we ons eigen lokaal hadden naar de Koningsbaan en voor de nachtmis naar Kessel-Station, door een stille, soms witte Kesselhei. Verder hielden we in die periode ook een Driekoningenstoet, een bedeltocht met muziek, om geld in te zamelen voor een Nijlense missionaris of missiezuster.

In de paasvakantie deden we plein- en bosspelen in voorbereiding van het kamp. Daarvoor trokken we naar 't

Kruiske, de Kesselhei, de Flierenberg of bleven hangen rond ons lokaal.

In zijn relatief korte bestaan heeft die Kempenpoorte zich flink laten horen. Maar waar zij aanvankelijk door de tijdsgeest (AVV - AVK) omhooggestuwd werd, werd zij later door vermaterialisering en verlinking neergehaald. Die Kempenpoorte bestaat niet meer, de Rodenbachbonden, die zij mee oprichtte om sterker te staan, evenmin. Wat wel gebleven is en uitgedeind, zijn de Sportakampen, waarvan zij de kiem mee heeft gelegd.

Rik Claes.

Sportkamp 1961 Tongerlo

Mon Van den Bergh (van den Alcazar) stuurde ons deze foto uit de oude doos : een reservenploeg van F.C.Kessel. (1957)

Herken je ze nog ? Staande v.l.n.r. Délégué Louis Kets uit “de lange rechte” (huidige Terlakenweg), vader van Frans Kets, die jarenlang met zijn ezelskarretje Kessel doorkruiste op zoek naar oude spullen, Louis Coesemans, Staf Faes (Staf Bok), Dré Wuyts, de latere visserskampioen (+), René Van den Eynde (Rosse Né uit de Pastoriestraat), Marcel Van Meerbeeck (+), Jos Verdaet (Statie). Zittend : Staf Van Meerbeeck, Gaston Van den Branden, Miel Van den Broeck (voormalig geneesheer Zoersel), de Mon van Wardje (uit den Alcazar), Jef Dockx (+) (van den bakker Liersesteenweg).

Waar is den tijd?

- Zowat alle jongeren waren toen sjotters (er was geen andere balsport). Elk vrij moment zaten wij toen op 't sjotplein. Meestal om te sjotten.
- **Een spelsysteem?** Geen enkel probleem. Er was er maar één: achterin: 'ne keeper en twee backs. Midden : twee halfbacks en 'ne centerhalf. Vooraan : twee “extrêmes”, twee insides en 'ne centervoor.

- **Soigneur** : 'ne vrijwilliger langs de lijn met 'nen emmer koud water en een spons. Daarmee behandelde hij alle kwetsuren.
- **Lidgeld** : geen. De club zorgde voor uitrusting, schoenen (soms heel oude) inbegrepen.
- **Aansluiting** : Handtekening voor 't ganse leven. Tenzij het bestuur 'nen hele goeie' toestemming gaf te vertrekken.
- **Verdienen** : een pint, later 20 fr. en nog heel wat later 50 fr. bij winst.
- **Vervoer**: met de fiets,'ne camion, en, later, een ouwe bus.
- **Prestatie** : F.C.Kessel bracht het tot in 1ste provinciale.
- **Memorabel** : Ooit hadden we bij de rust 4-0 voorsprong, stonden we op de 80ste minuut 4-5 achter en eindigden de wedstrijd op 7-6 ! Met 4 bussen supporters naar Puurs (en toch verliezen!)

Was het toen beter, schoner, slechter? Gewoon anders. Soms toch nog een beetje heimwee...

Gaston Van den Branden.

KVLV Bevel vierde haar 90-jarig bestaan met een 4de editie van “Bevel in 't licht”

De sierlijke uitnodiging voor de viering van 75 jaar KVLV met "Bevel in 't licht"!

Op zaterdag 8 oktober 2016 organiseerde KVLV Bevel voor de 4de maal “Bevel in 't licht.” Dit om haar 90-jarige bestaan te vieren. Vele wandelaars (meer dan 2000) vonden de weg naar Bevel om mee te genieten van de sfeervol verlichte dorpswandeling met duizenden lichtjes langs de weg, op pleintjes en 350 verlichte huizen en tuinen. Hierbij enkele reacties van wandelaars:

- Dikke proficiat voor jullie geslaagde activiteit. Met “ Bevel in 't licht” heeft KVLV Bevel aangetoond dat ook een klein dorp groots kan uitpakken. We hebben genoten van de wandeling in een feeëriek kader. Een unieke ervaring.

- Prachtig! Hebben genoten! Onze kinderen, die niet zo graag wandelen, vonden het geweldig.

- Amai, dikke proficiat aan de organisatie, er was aan alles gedacht. Het was echt prachtig. In Bevel hebben de bewoners inspiratie. Spijtig dat we nu 5 jaar moeten wachten op de volgende editie.

KVLV Bevel: de geschiedenis

In februari 1926 is de Bevelse Boerinnengilde ontstaan. Op dat moment telde Bevel zo'n 800 inwoners. Sommige waren kleine landbouwers, andere knechten en er waren ook enkele dokwerkers die in Antwerpen werkten. Rond de jaren '30 deed de diamant zijn intrede, die aan velen werk verschafte.

Omdat Bevel een klein dorp was, werd de Boerinnengilde opengesteld voor alle vrouwen van het dorp en niet enkel voor de boerenvrouwen.

De Bevelse vrouwen die rechtstreeks waren geabonneerd op het tijdschrift “De Boerin” werden aangesproken om samen te komen en het eerste bestuur te vormen van de nieuwe vereniging.

Het eerste bestuur bestond uit:

- Voorzitster: Constance Dens – Van Reusel
- Proost: Pastoor Van Tendeloo
- Wijkmeesteressen :
 - Philomena Peeters – Torfs
 - Ludovica De Winter - Haverals
 - Leontine Stoelen – Vercammen
 - Rosalia Peeters – Goormans

Op het einde van de jaren '30 en tijdens de oorlogsjaren 1940-1945 was de werking van de plaatselijke Boerinnenbond erg verzwakt. Wellicht omdat er door de Duitse bezetting een samenscholingsverbod was. In de naoorlogse periode werd aan Josephine De Winter, plaatselijke en gewestelijk BJB-leidster, gevraagd om de Boerinnenbond weer op te starten. Zij moest proberen nieuwe leden te werven. Aan de actieve BJB-leden werd gevraagd om hun moeders te overtuigen weer deel te nemen aan de nieuwe werking.

Op 30 januari 1952 werd een eerste vergadering gehouden en een nieuw bestuur aangeduid. De voorzitster werd Helena Verbist – Bats, proost pastoor Peeters, secretaresse Maria De Winter – Broes, en er waren 6 wijkmeesteressen. Na de herstichting in 1952 en in de loop van de volgende jaren groeide het ledenaantal snel, zodat in juni 1956 het honderdste lid werd gevierd. Aangezien alle vrouwen van het dorp erbij betrokken waren, heeft de vereniging hier in Bevel onder verschillende benamingen gewerkt:

- Boerinnengilde
- Boerinnenbond
- Mariagilde
- Vrouwengilde
- en nu KVLV, vrouwen met vaart.

Midden de jaren '70 waren er meer dan 200 leden. Een heel positieve evolutie is dat er de laatste jaren weer veel jonge vrouwen aansluiten bij de groep. Hun keuze voor KVLV doet deugd, want in tegenstelling tot de beginjaren van de beweging is er momenteel een overaanbod aan allerlei activiteiten, lessen en workshops. Daarom kiezen meer en meer vrouwen voor KVLV. In Bevel zijn

er momenteel 250 vrouwen lid van KVLV. Het oudste lid is 88 jaar, het jongste 19 jaar. Sinds 2015 is Pascale Francken voorzitter. Ze wordt bijgestaan door 3 secretaresses, 17 bestuursleden en 5 wijkverantwoordelijken.

Voorzitters de voorbije jaren waren:

- Julie Van Hout – Dillen (1961 – 1978)
- Maria Van Tendeloo – De Peuter (1978 – 1982)
- Jeanne Van Tendeloo – De Rijck (1982 – 1994)
- Maria Peeters – Janssens (1994 – 2000)

- In 2000 namen 2 twintigers, Pascale Francken en Griet Van Olmen, de taak op zich en werd het voorzitterschap een duobaan. Dit bleef zo tot in 2015. toen stopte Griet Van Olmen wegens te drukke andere activiteiten en ging Pascale Francken alleen verder.

Enkele gebeurtenissen door de jaren heen

In juni 1956 viert KVLV Bevel haar 100ste lid.

Lees verder bladzijde 12.

Foto 100ste lid 1956 Boerinnengilde Bevel

1ste rij van L. naar R.

Maria Lieckens, Martha Van Hout, Yvonne Bruynseels, Tin Van Looy, Sylvia Geerts, Agnes Kelber, Mia Van Looy, Blanca Vercammen, Maria Lieckens, Roza Torfs, Yvonne Van Hout, Julia Lieckens, Anne Serneels.

2de rij van L. naar R.

Marie Dercon, Maria Mertens, Lin Goormans, Mevr. Van Engeland (vormingswerkster), Madeleine Van Mol, Emma Van den Eynde, Irma Staels (Provinciaal opzienster), Josephine De Winter, Helena Bats (voorzitter), Pastoor Peeters (proost), Fanie Horemans (secretaresse), Lin

3de rij van L. naar R.

Paula De Smet, Maria Van Regenmortel, Maria Stoelen, Julia Torfs, Roza Goossens, Emma Torfs, Bertha Van Tendeloo, Mit Bats, Virginie Peeters, Lieke Lievens, Josephine Michielsen, M. Meeus, Roos Van Tendeloo, Roza Somers, Gusta Vervoort, Jeanne Meylemans, Irma Keersmaekers, Maria Van den Eynde, Stephanie Gysels, Yvonne Van Hool, Fien Peeters, Mit Peeters, Jeanne De Ryck, Roos De Ryck, Marie De Vos, Maria Bruynseels, Lucie Onsea, Louise Haverals, Lea Van Regenmortel, Maria Vercammen.

4de rij van L. naar R.

Stans Horemans, Marieke Dillen, Louisa

Dillen, Bertha Van Tendeloo, Anna Van Tendeloo, Mel ?, Mieke Gevers, ? Van Hout, Josephine Gorts, Marie ?, Clemence Van Tendeloo, Marie Verhoeven, Roza Keersmaekers, Madeleine Van Assche, Irma Verelst, Roza Gilijs, Anne Verreydt, Fanie Mariën, Julia Keisers, Sid Van de Reydt, Mathilde Op de Beeck.

5de rij van L. naar R.

Astrid Prinsen, Clara Kelber, Maria Peeters, Julia Verstrepen, Clementine Verstreepen, Jeanne Nicolay, Anna Haepers, Roza Laenen, Mit Keisers, Maria Blockhuys, Colette Bats, Louisa Van Hout, Maria Lieckens, Leontine Torfs, Angèle Torfs, Mitteke Hammels, Martine Van den Eynde, Jeanne Troonbeekx, Mit Verwerft, Florentine Bierinckx, Julia Keisers, Maria Van den Broeck.

In 1961 werd een stenen O.-L.-Vrouwkapel gebouwd als aandenken aan het 50-jarige jubileum van de nationale organisatie (1911-1961). Oorspronkelijk stond de kapel op grond van de familie Van Regenmortel-Stoelen, op de hoek van de Kiezelweg en de Heikant. Toen de bouwgrond waarop ze stond verkocht werd, verhuisde het gemeentebestuur de kapel naar de hoek van de Kiezelweg en de Kardiinaal Cardijnstraat. Waar ze nu nog staat en hopelijk mag blijven staan, ook als er achter de kapel sociale woningen komen.

Viering 50 jaar KVLV Bevel

Op zondag 13 februari 1977. Deze gebeurtenis werd gevierd met een eucharistieviering, een receptie, een feestmaal en een heus feestlied:
*'t Is niet te geloven en toch is het waar
de KVLV die bestaat 50 jaar
holladiyee, holladiyoo
holladihupsasa, holladiyee*

*Nu moette toch zeggen dat is geen klein bier
en om dat te vieren daarvoor zijn we hier
Vandaag staat het huishouden op zijne kop
want moeder de vrouw doet vandaag gene klop
Uithuizige moeders dat komt er dan van
we hebben gezegd thuis: zeg, trek uwe plan
We wiegen naar daar en we wiegen naar hier
laat alles maar draaien, want we zijn in't plezier.*

Viering 75 jaar KVLV Bevel

Op vrijdag 1 maart 2002 werd ter deze gelegenheid voor de eerste maal "Bevel in 't licht" georganiseerd. Het was toen al een grandioos succes. Op zaterdag 2 maart was er een eucharistieviering gevolgd door een receptie in de Parochiezaal.

Viering 80 jaar en 85 jaar KVLV: Geïnspireerd door het succes van de vorige editie werden een 2de en 3de keer "Bevel in 't licht" ingericht. En iedere maal kwamen honderden wandelaars naar Bevel om te genieten van al die lichtjes en kaarsjes. Het wordt moeilijk om het succesverhaal van de 4de editie (90-jarig bestaan) te evenaren, maar wie weet wat Bevel in 2026 nog te wachten staat, als KVLV haar 100ste verjaardag viert.

De geschiedenis van KVLV Bevel vond ik in het boek "75 jaar KVLV Bevel" opgesteld door Julia De Winter ter gelegenheid van het 75-jarige bestaan.

Marleen Dieltjens meldde ons het overlijden van haar vader **Ronne Dieltjens** op 12 april 2016. Namens haar ouders dankt zij De Poemp voor alle jaren dat zij konden genieten van ons tijdschrift.

Op 22 augustus 2016, een zonnige zomerdag, is **Anne-Marie Van Bortel**, echtgenote van onze medewerker Juul Nelis, te Lier overleden. Zij werd op 4 juli 1930 te Emblem geboren. Aan Juul, kinderen Hans en Greet en de familie onze welgemeende deelneming.

Op gevorderde leeftijd (° Nijlen 29.12.1920) is **Maria Van Regenmortel** (alias Filomeentje) te Lier op 25 oktober 2016 zachtjes overleden. Onze oprechte deelneming aan de familie en vrienden.

Liza Vercammen werd op 18 augustus 1919 te Nijlen geboren en is zachtjes ingeslapen in het WZC Heilig Hart te Nijlen op 22 december 2016. Liza schreef in De Poemp onder meer over haar jeugd jaren in de heide. Zij was lange tijd bewaarster

van het kapelleke in de Kapellebaan, tot zij verhuisde naar het Nijlense rusthuis en de sleutel liet overhandigen aan De Poemp. Liza, wij zullen u niet vergeten!

Maria Vercammen, echtgenote van Jef Lemmens, werd te Nijlen geboren op 14 september 1949. Zij was onder meer bekend als lid van Toneelkring De Wilgenkatjes. Na een moedig gedragen ziekte is zij thuis zachtjes ingeslapen op 28 december 2016. Onze welgemeende deelneming aan de familie.

Francis Lemmens werd op 8 februari 1940 te Nijlen geboren. Na een moedig gedragen ziekte is hij er op 30 december 2016 zachtjes ingeslapen. Onze welgemeende deelneming aan mevrouw Juliette Van Caimere, familie en vrienden.

Staf Nicasi werd op 14 juli 1930 te Nijlen geboren. Hij was een trouw lid van Harmonie Sint-Cecila. Muziek was de rode draad in zijn leven. Tijdens zijn loopbaan in "het steentje" beleefde hij goede en minder goede dagen, maar, zegt het gedachtenisprentje, "je bracht dagelijks al wat nodig was op de plank". Deze bekende Nijlenaar ging in het Nijlense rusthuis van ons heen op 13 januari 2017.

Van **Blanca Ceulemans** getuigt het gedachtenisprentje "Schoon en vol eenvoud is uw leven geweest". Zij werd op 24 december 1930 te Nijlen geboren en is er zachtjes ingeslapen in het WZC op 16 januari 2017. Dag, Blanca.

Louis Vervoort was goed op weg naar de 100. Hij werd geboren te Nijlen op 14 december 1919 en is zachtjes ingeslapen in het Heilig-Hartziekenhuis van Lier op 21 januari 2017. Aan de familie onze oprechte deelneming.

Celine Van Rompaey werd op 28 december 1933 geboren te Nijlen. Samen met wijlen haar echtgenoot Bruno Bouwen was zij een trouwe lezeres van De Poemp. Celine is op 25 januari 2017 thuis zachtjes ingeslapen.

Op 27 januari 2017 is **Louis Van Eester**, echtgenoot van Magda Van Immerseel, zachtjes ingeslapen te Lier in het Heilig-Hartziekenhuis. Louis (°05.09.1931) stamt uit een

bekende Nijlense familie en was > gewezen zaakvoerder van de bvba Van Eester en zoon. Onze welgemeende deelneming aan de familie.

René Thijs werd op 16 mei 1934 te Kessel geboren. Erg onverwacht is hij te Nijlen thuis overleden 1 februari 2017. René was met zijn zus Maria een trouwe Poemplezer. Wij willen hem gedenken met een paar regels van zijn gedachtenisprentje:

"De mensen van voorbij
Zijn in Gods licht, zijn vrij!"
Dag, René.

Willy Steylaerts werd geboren te Nijlen op 30 juni 1934. Deze trouwe Poemplezer is zachtjes ingeslapen in het Heilig-Hartziekenhuis te Lier op 5 februari 2017. Ons welgemeend medeleven aan echtgenote Maria Gijssels en de familie.

Angela Cuypers zullen wij ons blijven herinneren als een immer opgeruimde vrouw. Zij was een van de mensen op wie De Poemp steeds een beroep mocht doen om herinneringen aan de tijd van toen op te frissen. Angela werd op 18 maart 1928 te Nijlen geboren en is er zachtjes ingeslapen in het WZC Heilig Hart op 7 februari 2017. Tot weerziens aan de overkant, Angela!

Fin Lieckens, weduwe van Louis Van den Schoor, werd op 25 december 1922 te Nijlen geboren. Zij is er zachtjes ingeslapen in het WZC Heilig Hart op 12 februari 2017. Onze welgemeende deelneming aan de familie.

Jos Vervoort werd op 26 september 1929 te Pulle geboren. Op 13 februari 2017 is hij te Nijlen zachtjes van ons heengegaan. Jos was een minzaam man, vooral bekend bij onze landbouwers. Over oud Nijlen kon hij

stevig praten met "de mannen van De Poemp". Dag, Jos, wij zullen je niet vergeten!

Jos Van Tendeloo was een trouwe Poemplezer. Graag babbelde hij met ons over Nijlen, zoals het vroeger was. Hij werd te Nijlen geboren op 7 januari 1935 en is op 18 februari 2017 zachtjes ingeslapen te Herentals. Jos droeg het hart op de rechte plaats. Wij zullen hem niet vergeten!

Jan Thys, broer van ons bestuurslid Jos, is onverwacht in het Heilig-Hartziekenhuis te Lier overleden op 22 februari 2017. Jan werd geboren te Nijlen op 3 december 1937. Wij zullen hem ons blijven herinneren als een hartelijke, steeds goedgemutste Poemplezer. Aan zuster Jeanine, broer Jos en de familie onze welgemeende deelneming.

Frans Van Camp, broer van ons bestuurslid Pol, is op 92-jarige leeftijd zacht ingeslapen in het ziekenhuis Sint-Dimpna te Geel op 24 maart 2017. Frans werd geboren te Nijlen op 8 februari 1925. Hij stond altijd klaar om Pol of een andere Poempist te helpen, onder meer via zijn uitgebreide reeks "foto's van toen". De ouderen onder onze lezers zullen hem beslist kennen als een verwoed kajotter. Tot in het grote vaderhuis, beste Frans!

Hoe groen is onze blauwe planeet?

DAVIDSFONDS NIJLEN
DAVIDSFONDS KESSEL

De Junior Journalist-wedstrijd van het Davidsfonds is de grootste schrijfwedstrijd voor jongeren in Vlaanderen. Ook dit jaar zorgden het Davidsfonds van Nijlen en het Davidsfonds van Kessel voor de lokale uitgave (de 28ste in de rij), in samenwerking met alle scholen en het gemeentebestuur van Nijlen.

Tijdens het schooljaar 2016-2017 draaide de wedstrijd rond het thema “Hoe groen is onze blauwe planeet?”

Het milieu is een erg breed en actueel thema. Een ware uitdaging voor onze jonge schrijvers! De lokale jury geeft punten voor inhoud (samenhang en originaliteit) en taal (nauwkeurige verwoording en vlotheid).

De beste vijf inzendingen van elke reeks werden op zaterdag

18 maart 2017 eerst plaatselijk bekroond tijdens een plechtige ontvangst op het gemeentehuis. Een deskundige jury kiest in mei verder uit de eerste lokale laureaten de provinciale winnaars.

Voor hun prestatie werden de plaatselijke laureaten alvast door het Davidsfonds van Nijlen en het Davidsfonds van Kessel in de boeken gezet. Cultuurschepen Luc Luyten illustreerde het thema van de opstelwedstrijd met een indrukwekkende diamontage en drukte zijn waardering uit voor de deelnemende scholen. Hij dankte DF-voorzitter Walter Caethoven, die de schrijfwedstrijd al voor de 28ste keer trok. Dan werden onder herhaald applaus de laureaten bekend gemaakt, waarna woordkunstenaars Gaston Van den Branden en Agnes Van Brandt de winnende werkjes met veel brio voorlezen.

Beide organiserende Davidsfondsafdelingen hopen met deze schrijfwedstrijd de liefde voor het Nederlands, onze denk- en gevoelstaal, bij de jongeren aangewakkerd te hebben. Zij danken de scholen en het gemeentebestuur voor de wijze waarop hun initiatief elk jaar weer wordt gesteund en feliciteren de laureaten nogmaals hartelijk!

Foto: De tien laureaten van de Junior Journalist 2017, omringd door burgemeester Verbeeck, schepenen Griet Van Olmen, Luc Luyten, Veerle Boeckstaens, raadslid Karin Dillen en DF-voorzitter Walter Caethoven.

Laureaten Junior Journalist 2017

Secundair onderwijs

1. Witze Tops – Bevel – 124 p.
2. Jasper Van den Broeck – Hulshout – 115 p.
3. Robbe Geens – Nijlen – 112 p.
4. Robbe De Beuckelaer – Itegem – 111 p.
5. Emma Hellemans – Nijlen - 110,5 p.

Basisonderwijs

1. Flor Vercammen – Nijlen – 128,25 p.
2. Milena Van Looy – Kessel – 123,25 p.
3. Ibe Baum – Kessel 120,25 p.
4. Filip Bruynseels – Nijlen – 119,5 p.
5. Mathis Heyselberghs – Bevel 119 p.

De kerk van Bevel 65 jaar, maar nog niet met pensioen.

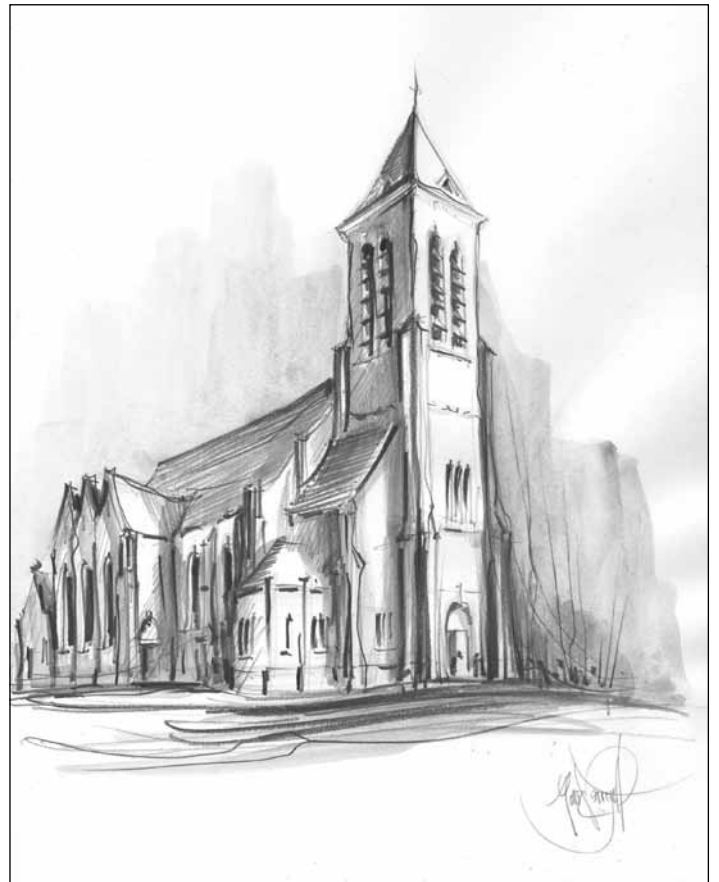
Door de leegloop van de parochiekerken in Vlaanderen zullen de komende jaren heel wat kerken hun deuren moeten sluiten. Zover is het nog niet voor de kerk van Bevel.

Op 15 augustus 1951, het feest van de patrones van de kerk "O.-L.-Vrouw-ten-hemel opgenomen", wijdde Monseigneur De Smedt, toen hulpbischop van het aartsbisdom Mechelen, samen met pastoor Alfons Peeters en al de priesters die ooit iets met Bevel te maken hadden, de nieuwe kerk plechtig in.

Op 14 mei 1940 kwam een afdeling van de genie van ons eigen Belgische leger een zware dynamietlading aanbrengen in de kerktoren. Toen die ontplofte, viel de toren op de kerk. De kerk stortte in en er bleef een hoop verbrokkelde muren over. Bevel zat toen zonder kerk. Ook het parochiezaaltje naast de kerk was beschadigd. De kerkdiensten vonden toen plaats in de 2 bovenste klassen van de meisjesschool. Van zodra het zaaltje hersteld was, werd het ingericht als noodkerk. Vele Bevelaars hebben daar hun eerste of plechtige communie gedaan, zijn er getrouwd of hebben er afscheid genomen van familieleden. Op 30 augustus 1940 werd Alfons Peeters aangesteld tot pastoor van de parochie. Hij kreeg de taak om een nieuwe kerk te bouwen. Dit was een zware opdracht, maar heel Bevel steunde hem. Er diende een plan opgesteld, een lastenboek en een raming gemaakt van al wat vernield en onbruikbaar was. Na veel geschrijf kwam er eindelijk een door architect Marc de Vooght uit Antwerpen opgesteld dossier klaar. Het werk werd aangenomen door aannemer Verstaeten uit Wilrijk voor 7 miljoen oude Belgische franken. De nieuwe kerk zou 25 meter breed zijn, 39,50 meter lang en de toren 32 meter hoog. De bouw begon op 2 augustus 1949 en duurde tot begin 1951. De toelage van het Ministerie van Wederopbouw was niet voldoende om alles te betalen, de parochie zelf moest het tekort aanvullen.

Wat er allemaal ingericht werd om aan die nodige centen te komen is een verhaal van vele, heel lange inspanningen. Er werden 3 Vlaamse kermessen ingericht, die enorm veel opbrachten. Ook werd in het hele dorp een deur aan deur omhaling gehouden. De Bevelaars steunden gul. Zo kon de parochie het bedrag verzamelen.

Het eerste huwelijk in de nieuwe kerk was dat van Jan Verstrepen en Jeanne Troonbeeckx. Jos Van Looy werd

er als eerste gedoopt. Eén klok was gevrijwaard na de explosie in 1940, twee nieuwe werden gewijd op 15 augustus 1962. De 3 klokken luidden voor de eerste maal samen tijdens de begrafenis van meester Op de Beek op 31 augustus 1962.

In de nieuwe parochiekerk hebben 3 Bevelse parochianen hun eremis opgedragen. In 1952 Louis Van den Eynde, die later benoemd werd tot prefect in het college te Lier. In 1953 pater Louis De Winter, missionaris bij de Witte Paters en gedurende vele jaren werkzaam in Congo en Kris Op de Beek, huidige abt van de benedictijnenabdij Keizersberg te Leuven.

Nu maar hopen dat onze parochiekerk nog lang mag open blijven, zodat we binnen 10 jaar het 75-jarige jubileum kunnen vieren.

Al deze informatie vond ik in een tekst geschreven door wijlen mijn vader, Jef Peeters, ter gelegenheid van de viering 50 jaar kerk.

Lena Peeters

Mensen aan De Poemp

Jos Bastiaens, 03.481.81.90

Flor Dieltjens, 03.481.70.41

ereleden

Priscilla Buermans, 03.411.11.36

Walter Caethoven, 03.481.85.70

Hendrik Claes, 03.481.82.58

Frans Lens, 03.480.04.81

Lena Peeters, 03.481.73.99

Jos Thys, 03.411.21.98

Pol Van Camp, 03.481.74.38

Ludo Van Gestel, 03.481.85.47

Hernieuwde u uw abonnement 2017 al?

Bijna al onze lezers hebben hun abonnement 2017 op De Poemp betaald. Bedankt, beste mensen! Een deel leden hadden hun lidnummer nochtans verloren, en vroegen het per telefoon aan Jos Thys (03.411.21.98) of Walter Caethoven (03.481.85.70).

Mocht, lieve poempist(e), ook uw lidnummer zoek zijn, dan zullen Jos of Walter u gaarne helpen. Wij wachten al op uw telefoontje!

Stortingen voor het abonnement 2017 graag op volgend adres:

Davidfonds Afd. Nijlen - Kapellebaan 32 - 2560 Nijlen

Banknummer : BE51 8538 1261 0862

Mededeling : ABO 2017 - Lidnummer :

Over foto's, illustraties en teksten

Beschikt u over foto's of illustraties die mogelijk in ons tijdschrift kunnen gebruikt worden, dan maken wij daarvan graag een digitale kopie. Neem daartoe contact op met één van onze bestuursleden (zie telefoonlijst hiernaast). Binnen de kortste tijd bezorgen wij u het origineel terug. Tenzij u het aan De Poemp wil schenken. In elk geval bedankt voor de medewerking!

Werkten mee aan dit nummer :

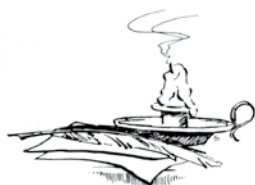
Redactie : Priscilla Buermans, Walter Caethoven, Rik Claes, Frans Lens, Lena Peeters, Jos Thys, Pol Van Camp, Ludo Van Gestel

Fotografie : Walter Caethoven (telefoon 03.481.85.70)

Tekeningen : Dirk Lieckens, Marc Verreydt

Grafische vormgeving en zetwerk : Walter Caethoven

Eindredactie : Rik Claes

Je kan onze "Poemp" ook op het internet vinden. We beschikken over een eigen, volwaardige webstek. Het adres is: www.depoemp.be. En natuurlijk hebben wij ook een e-postadres: post@depoemp.be

Uitgegeven met de steun van
Kempens Karakter en de Vlaamse Overheid.

© 2017 - Heemkring Davidfonds Nijlen

Nieuwe abonnementen: Stort 7 Euro op rekening BE 51 8538 1261 0862 van DF Nijlen met vermelding van naam, adres en "abo Poemp".

DE POEMP □ DRIEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
HEEMKRING DAVIDSFONDS NIJLEN □ 24-STE
REEKS □ NR. 94 □ ZOMER 2017 □ V. U. : WALTER
CAETHOVEN - ZANDVEKENVELDEN 12A - 2560 NIJLEN